

Werken aan vrede

MasterPeace brengt jonge leiders bijeen die in hun land de strijd aangaan met, tja, strijd. DOOR WILLEMIJN RUISSEN

VREDE IS TE BELANGRIJK OM OVER TE LATEN aan de politieke leiders. Met dat idee richtte Ilco van der Linde MasterPeace op, een in Nederland gevestigde internationale vredesorganisatie. Vijf jaar na de oprichting zijn er in ruim honderd landen lokale afdelingen waar jongeren werken aan vrede, bijvoorbeeld via dialoog, kunst en cultuur.

Soms doen ze aan bemiddeling in conflictgebieden. Zoals in Sierra Leone, waar de jongeren soms letterlijk tussen de twee strijdende partijen in gaan staan om

escalatie te voorkomen en een gesprek op gang te krijgen. Op andere plekken werken ze aan *empowerment* en bewustwording, om de soms fragiele vrede in stand te houden.

Van der Linde, tevens medeoprichter van Dance4life, haalde onlangs tientallen vredesvechters naar Nederland. 'Het is heel moeilijk om in je eentje op te staan voor dialoog', weet hij. 'Als je dan een mondiale organisatie achter je hebt staan, voel je je zekerder en kun je ook meer bereiken.' Ook helpt het dat MasterPeace wordt gesteund

door onder anderen prinses Beatrix en aartsbisschop Desmond Tutu.

Lokale afdelingen van MasterPeace werken aan een reeks van concerten op 21 september, de Internationale Dag van de Vrede. Concerten, daar weet Van der Linde het nodige van af, want hij organiseerde jarenlang bevrijdingsfestivals. 'Ik geloof heel erg in deze aanpak', zegt hij. 'Muziek komt bij iedereen recht in het hart binnen. Het brengt mensen samen.' | **MEER INFORMATIE:** WWW.MASTERPEACE.ORG

NAAM: Anna Maria Daou

PLAATS: Beiroet, Libanon

BOMAANSLAGEN, RELIGIEUS GEWELD EN OPSTANDEN domineren het nieuws over het Midden-Oosten. Niet alleen in het Westen, ook in de Arabische landen zelf. Volgens journaliste Anna Maria Daou werkt het slechte nieuws alleen maar meer negatief nieuws in de hand. 'Als mensen constant geweld en bloed zien in de media, raken ze moedeloos en pessimistisch over de toekomst.'

Vanuit MasterPeace werkt ze daarom aan vredesjournalistiek, waarbij positieve berichtgeving moet bijdragen aan een afname van onlusten. Daou: 'Als je positief nieuws toont over de situatie in het land, zoals mensen of organisaties die goede dingen bereiken, krijgen mensen weer hoop en gaan ze geloven in positieve verandering.' Daarom wil Daou dat er in de Libanese media meer aandacht komt voor cultuur, kunst en sociale initiatieven.

Volgens Reporters Without Borders geniet Libanon de meeste persvrijheid in het Midden-Oosten. Toch krijgen de Libanezen volgens Daou een eenzijdig beeld voorgeschoteld. Het relatief kleine land met vier miljoen inwoners telt ruim twintig kranten, meer dan vijftienhonderd tijdschriften, zo'n veertig radiostations en negen televisiestations. Dat klinkt indrukwekkend, maar de belangrijkste media gelden als spreekbuis van de religieuze of etnische groepen die het eigendom voeren. Daou: 'Als je het nieuws vanuit meerdere standpunten wilt weten, moet je minstens twaalf kranten lezen en het journaal kijken op zes zenders. Dat doet natuurlijk niemand.'

Met MasterPeace geeft Daou workshops *peace journalism* voor Libanese journalisten. De pijlers: onafhankelijk, objectief en het liefst opbeurend. Ze hoopt dat het de media zal veranderen. 'Nu duiken de media nog massaal op wat er in hun ogen verkeerd gaat, maar mensen willen oplossingen zien.'

NAAM: Pervin Leenhouts

PLAATS: Istanbul, Turkije

TOLERANTIE IS MISSCHIEN WEL HET VOORNAAMSTE probleem in Turkije, vindt Pervin Leenhouts. Onder anderen Koerden, Armeniërs en Grieken vormen minderheden, en zij worden niet altijd hartelijk verwelkomd. Daarnaast zijn grote delen van de bevolking het niet altijd eens met de beslissingen van de overheid. De rellen in Istanbul, nu precies een jaar geleden, zijn daar volgens Leenhouts een voorbeeld van. Toen breidde een lokaal protest tegen de verdwijning van een stadspark zich snel uit over de hoofdstad, waarbij de politie traangas en waterkanonnen inzette om betogers uiteen te drijven. Daarbij vielen doden en gewonden.

De rellen weerspiegelden volgens Leenhouts de spanning die heerst in het land. 'Mensen trekken zich hier terug in hun eigen omgeving als het wat slechter gaat. Religie wordt belangrijker. Dat is niet erg, maar we moeten elkaar wel onderling blijven respecteren, ook al draagt de een wel een hoofddoek en de ander niet.'

Leenhouts, countrymanager van MasterPeace Turkije, probeert met behulp van kunst, cultuur en muziek de dialoog aan te wakkeren. Zij werkt aan een grootschalig concert op de Internationale Dag van de Vrede in september, want 'muziek en kunst zijn krachtige middelen'. Talrijke populaire artiesten uit Turkije, inclusief minderheidsgroepen, zullen daarbij hun medewerking verlenen. 'Het is belangrijk om artiesten met veel volgelingen erbij te betrekken', vindt Leenhouts, 'want zij hebben veel invloed.'

NAAM: Masood Raufi en Zabiullah Bayat

PLAATS: Kabul, Afghanistan

TOEN MASOOD RAUFI (RECHTS OP DE FOTO) TWAALF jaar was, ontvluchtten zijn ouders het geweld in Afghanistan. Vanuit Pakistan aanschouwde hij de oorlog op televisie. Al die tijd vroeg hij zich af: 'Wat kan ik doen?' Hij besloot internationale betrekkingen te studeren, om zijn kennis vervolgens in te zetten in zijn vaderland. Sinds 2011 is hij coördinator van MasterPeace Afghanistan.

Vrouwenrechten zijn een belangrijk thema. Dat hoeft niet altijd via loodzware programma's waarin de traditionele verhoudingen tussen de seksen worden besproken. Tijdens een feestje in Kabul, georganiseerd 'ter ere van de vrouw', waren duizend ballonnen opgehangen in een openbaar park voor vrouwen en werd een enorme taart geserveerd. 'Sommige vrouwen zeiden na afloop dat ze vaker met hun man zouden praten over hun rechten', vertelt Zabiullah Bayat (links). Raufi vult aan: 'Vrouwen zijn een heel groot en belangrijk deel van de samenleving. Die moet je niet proberen weg te stoppen.'

Volgens Raufi is het een groot voordeel dat MasterPeace bestaat uit een groep lokale jongeren. 'Mensen in Kabul nemen sneller iets aan van ons dan van een westerse organisatie', weet hij. 'Wij kennen de cultuur en gebruiken namelijk beter.'

